

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Oživ naši víru, naději a lásku, Bože

Pane, náš Bože,
tys byl s námi po celý uplynulý rok, nikdy jsi nás neopustil.

Vedl jsi nás s dokonalou moudrostí a velkou láskou.
Od nás jsi očekával, že v tebe budeme věřit a tobě důvěřovat.

Naše víra byla ale slabá a spoléhali jsme víc na sebe než na tvou láskyplnou všemohoucnost.

Chtěl jsi nás použít pro uskutečnění svých plánů, ale my jsme ti unikali.

Byli jsme zbabělí a malomyslní, zapomínali jsme, že ty jsi dost silný, aby tvé království přišlo i k nám a síla tvé milosti působila i v naší slabosti.

Pane, náš Bože, odpusť nám, svým dětem.

Zbav nás malomyslnosti a strachu.

Oživ znovu naši víru, naději a lásku, abychom s tebou statečněji vykročili do dalšího roku.

Amen.

Zprávy z farnosti

- **Bohoslužby ve farnosti jsou přizpůsobeny vládním opatřením.**
V době přísnějších opatření, kdy se nedělní bohoslužby nekonají, je kostel sv. Jakuba v Berouně cca 9.30 - 11.00 o nedělích otevřený k modlitbě, k dispozici je kněz. Zádveří kostela je zpravidla denně po celý den přístupné.
- **Přímé přenosy bohoslužeb nabízí Televize Noe, Radio Proglas, případně ČT2.**
Televize Noe nabízí v době zpřísněných vládních opatření mimořádně mše svaté každý den včetně víkendů v 18.00 z kaple ostravského studia Telepace. Ze stejného místa vysílá také bohoslužby od pondělí do pátku ve 12.05 a v neděli ještě v 10.30. V nabídce Radia Proglas jsou mše svaté řazeny každý všední den od 18.00
- **On-line přenosy na internetu je možno nalézt na adrese www.mseonline.cz.**
- **Aktuální informace a další podněty naleznete např. na webu cirkev.cz.**
- **Modlitební společenství**
Setkání se koná vždy ve čtvrtek:
 - **7. 1. - modlitba s Biblií v Berouně na faře od 20 hod.**
 - **14. 1. - modlitba Taizé v Berouně v modlitebně ČCE, Husovo nám. 43, od 20 hod.**
 - **21. 1. - tichá adorace a modlitba chval, díků, proseb v Berouně v kapli Povýšení sv. kříže od 20 hod.**
 - **28. 1. - adorace a večer chval na Tetíně v kostele sv. Kateřiny od 20 hod.**Setkání se uskuteční, pokud to umožní aktuální vládní opatření.
Přímluvné modlitby je možno vložit v kostele do krabičky a na web farnosti. Děkujeme, modlíme se za vás. Srdečně vás zveme ke společné modlitbě. :-)
tým MS
Jan Franta tel. 605 983 228, Libuše Lukášová tel. 724 352 366, Vojtěch Malý tel. 735 077 381, Jan Marek tel. 732 541 409, Jana Cívínová tel. 721 120 926
„Ved' mě ve své pravdě a uč mě, neboť ty jsi Bůh.“ (Žl 25,5)
- **Modlitba růžence**
se koná **vždy v pátek** před večerní mší svatou v Berouně **od 17.20 do 17.40 hod.** a vede ji pí Hánová. Úmysl modlitby je za kněze, farnost, Komunitní centrum sv. Ludmily na Tetíně a město Beroun.
- **Zemřel P. Josef Moulík**
V úterý 22. prosince jsme se v Úhonicích rozloučili s P. Josefem Moulíkem, kterého si Pán Bůh k sobě povolal po 46 letech věrné kněžské služby. Vánoční svátky i své 84. narozeniny (27. 12.) oslavil tedy P. Moulík už na onom světě...
V Úhonicích a okolí působil 38 let, v naší farnosti pak ochotně a ze všech sil vypomáhal posledních 8 let. R.I.P.
- **Týden modliteb za jednotu křesťanů**
se koná v týdnu 18. - 25. ledna. Podrobnosti budou upřesněny podle aktuální situace.

Pozdrav z komunitního centra na Tetíně

Komunitní centrum sv. Ludmily shlíží na Beroun jen ze sousedního tetínského kopce, přesto mám pocit, jako bych usedala k psaní dopisu přátelům z dálky. Asi je to tím, že koronavirus zavřel nejen dveře obchodů a restaurací, ale i komunitních center, a tak byl provoz i našeho centra značně utlumen poměrně krátce po slavnostním otevření. Přesto se již na Tetíně stihlo ledacos udát. A tak vám, milí přátelé, píšu z tetínského kopce pozdrav, abyste věděli, že komunitní centrum nespí, i když to chvilkami na jemné podřimování vypadá...

Slavnostní otevření

Prozatím největší zdejší slávou bylo otevření a požehnání Komunitního centra sv. Ludmily v neděli 30. srpna. Na Tetíně jsme se sešli i s mnohými z vás, abychom společně prožili tento slavnostní den. Pestrý program začal dopolední mší svatou v kostele sv. Ludmily, kterou přijel celebrovat biskupský vikář pro pastorační Mons. Michael Slavík. Následně udělil Mons. Slavík komunitnímu centru požehnání. Během svátečních proslovů doprovázených písněmi Scholy zaznělo nejedno dojemné slovo pamětníků, kteří stáli u zrodu myšlenky na rekonstrukci staré farní stodoly – a nyní přáli novému komunitnímu centru plnost úspěšných akcí a spokojených návštěvníků.

Po společném obědě se mohli všichni přítomní zúčastnit obecní slavnosti u zrekonstruovaného rybníka na návsi Tetína a pak již pokračoval program vernisáže výstavy pořádané Sdružením sv. Ludmily: Kněžna sv. Ludmila – Střední Čechy – kolébka národních patronů v kostele sv. Jana Nepomuckého. Během celého odpoledne bylo také možné prohlédnout si prostory nového komunitního centra a pro děti byly připraveny hry a výtvarné dílny.

Vývrcholením slavnostního dne byly dva večerní koncerty: od 17 hod v sále

komunitního centra zahrála skvělá mládežnická skupina NassaY Beat Tetíňáka Martina Koryčanského a po ní jako třesnička na dortu vystoupila kapela Hm...

Legoprojekt

Bezprostředně po slavnostním otevření se v komunitním centru odehrála další významná akce: několikadenní Legoprojekt. Během čtyř odpolední prvního zářijového týdne jsme s dětmi společně stavěli velikánské legoměsto. Celkem se této akci zúčastnilo více než 60 dětí v doprovodu mnohých rodičů a prarodičů. V našem legoměstečku nebyla nouze o originální stavby, nad nimiž se tajil dech. Výsledné dílo je možné si prohlédnout na fotografiích na webu www.kc-ludmila.cz.

Další víkendová setkání

A po Legoprojektu následovaly další akce, při nichž komunitní centrum opakovaně ožívalo hlasy mnoha návštěvníků:

V sobotu 12. září sál zcela zaplnili účastníci řeckokatolické pouti, kteří využili centrum ke společnému posezení po liturgii v kostele sv. Ludmily.

O následujícím víkendu 19. a 20. září poskytovalo komunitní centrum potřebné zázemí pro hudebníky, divadelníky a další pořadatele programů svatoludmilské poutě. V sobotu 19. září zorganizovalo Sdružení sv. Ludmily v sále také přednášku Jaroslava Šebka o sv. Václavovi.

A v sobotu 3. října uspořádala organizace Papežská misijní díla ve spolupráci se Sdružením svaté Ludmily v komunitním centru Misijní setkání dětí pražské arcidiecéze.

Pravidelné programy

Během září zahájily v komunitním centru činnost i první pravidelné programy: každou středu odpoledne dva kurzy angličtiny, jednou měsíčně kurz trénování paměti pro seniory a každé druhé pondělí odpoledne dluhová poradna... Všechny tyto programy a služby mohou být díky získanému grantu z evropského Operačního programu zaměstnanost poskytovány zdarma.

Kromě toho v centru proběhlo i několik menších setkání nejrůznějších skupin – tvořením dětí počínaje a modlitebními skupinkami konče.

Centrum v době utlumeného provozu

V říjnu však centrum muselo, stejně jako většina organizací v naší zemi, značně utlumit svůj provoz. V současné době tak pod hlavičkou komunitního centra pravidelně probíhají zejména středeční kurzy angličtiny – ty jsou pro přihlášené účastníky nyní organizovány distančně.

Nadále je možné využít také služeb bezplatné dluhové poradny, kterou v komunitním centru poskytuje organizace Člověk v tísni. Dluhovou poradkyni Lubomíru Hédlovou je možné navštívit přímo v komunitním centru nebo kontaktovat telefonicky na čísle 734 428 152, a to každé druhé pondělí od 12 do 16 hod (termíny konzultací jsou uvedeny v kalendáři na www.kc-ludmila.cz).

Stále je možné využívat také služeb bezplatné sociální poradny komunitního centra. Služby této poradny jsou určeny všem, kdo se ocitnou v tíživé sociální situaci a potřebují se zorientovat v možnostech pomoci a podpory ze strany státu. Poradkyni Alenu Vackovou je možné kontaktovat mailem na adrese socpomoc@kc-ludmila.cz.

Online besedy

Během podzimu se nám podařilo vstoupit též do online světa a odvysílat z Komunitního centra první pořady „na dálku“. O státním svátku 17. listopadu zorganizovalo Sdružení sv. Ludmily první setkání v rámci cyklu Smíření: besedu s válečným veteránem Tomášem Lomem, který za 2. světové války sloužil jako radiotelegrafista a letec u RAF. Online setkání s ním a spisovatelkou Hanou Bergmannovou Klímovou se zúčastnilo cca 35 posluchačů.

O adventní neděli 13. prosince pak následovala druhá beseda cyklu Smíření, tentokrát s paní Miluškou Havlůjovou, která byla v 50. letech vězněna ve sv. Janu pod Skalou. Vyprávění paní Havlůjové je velmi silným lidským příběhem a zároveň svědectvím víry, která obstála i v nesmírně těžkých zkouškách. Záznam tohoto setkání je možné zhlédnout na youtube kanálu KC Ludmila.

Tamtéž, na youtube kanálu komunitního centra, lze nalézt i rozhovor o památkách a historii Tetína, který jsme natočili se Stanislavou Hahnovou, zdejší průvodkyní a členkou Sdružení sv. Ludmily.

Výhled do roku 2021

Stejně jako celá naše země, i komunitní centrum vstupuje do nového roku s tichou otázkou: Kdy se budeme moct vrátit k životu bez epidemiologických omezení a otevřít vrata centra široké veřejnosti?... Než se tak stane, budeme pokračovat alespoň v online setkáních se zajímavými lidmi a naše besedy vysílat na youtube. I nadále bude probíhat angličtina a obě poradny... A snad se brzy podaří přidat i další aktivity...

Veškeré dění v Komunitním centru sv. Ludmily lze sledovat na webu www.kc-ludmila.cz, na facebooku <https://www.facebook.com/kcludmila> či na youtube kanálu KC Ludmila. Virtuálně nás můžete navštívit i prostřednictvím reportáže Křesťanského magazínu, kterou vysílala ČT2 v neděli 22. listopadu (viz archiv ČT).

Poděkování

Na závěr bych chtěla velice poděkovat členům Sdružení sv. Ludmily na Tetíně, stejně jako i dalším obětavým dobrovolníkům. Bez Vaší ochoty, pomoci a obrovského

nasazení by většina z toho, co se v komunitním centru v uplynulých měsících událo, vůbec nebylo možné. Nesmírné díky!!!

S přáním hojnosti Božího požehnání v roce 2021 Vám všem

Kateřina Ostatnická
ředitelka Komunitního centra sv. Ludmily na Tetíně

Přejeme Vám naději

Doba adventní nám letos přinesla možná více otázek a podnětů k rozjímání než v letech předchozích. Není divu! Letošní rok byl v mnohém natolik jiný, že jeho dění zasáhlo doslova životy každého z nás. Ne jinak tomu bylo i v životě naší Charity. Myslím, že špatných zpráv bylo letos víc než dost, proto bych Vám chtěl napsat několik pozitivních.

Jsem velmi rád, že jsme se k této době postavili čelem. Vedle všech roušek, nákupů a rozvozu dezinfekce jsme letos z mimořádných potravinových sbírek a skutečně velkého daru společností Microsoft a Skype, se kterými spolupracujeme, získali pro potřebné na Berounsku přes 17 tun potravin(!), kterými jsme vypomohli desítkám rodin a maminek, které se kvůli všem opatřením dostaly do nesnází. Poslední z těchto potravinových balíčků jsme rozvezli ještě během prosince. Těší mne, že mezi našimi největšími pomocníky byli i naši skauti ze střediska Radost a Naděje. Moc Vám za to děkujeme!

Naši letošní práci pro Beroun a jeho okolí ocenili i zastupitelé města, kteří naši organizaci ocenili Cenou města Berouna, která je každoročně udílána berounským osobnostem za mimořádnou a pro město významnou činnost. Charita Beroun se tak stala první organizací, která tuto cenu obdržela.

Jak víte, v podzimních krajských volbách jsem za Berounsko kandidoval do krajského zastupitelstva. Byly to pro mne i moji ženu Markétu dva měsíce skutečně usilovné práce, na kterou padla i podstatná část naší dovolené. Věřím, že jsem společně

kandidátce Starostů a nezávislých s KDU – ČSL na Berounsku pomohl. Volby byly pro nás vítězné, máme naši hejtmanku Petru Peckovou, KDU má po dvanácti letech v krajském zastupitelstvu opět své zástupce a podařilo se nám sestavit novou krajskou vládu bez komunistů a populistů. Z toho mám skutečně velkou radost!

Oceněním pro mne bylo, když mne nové krajské zastupitelstvo zvolilo jako svého zástupce do výboru sociálních věcí, kde budu pracovat na zlepšování sociálních služeb ve Středočeském kraji. Potěšilo mne, že jsem na Berounsku získal přes 10% preferenčních hlasů, což je velmi vysoká voličská podpora, které si velice vážím, a za pomoc a podporu všem, kdo se na tomto výsledku podílel, děkuji.

Co napsat závěrem? Stále se nacházíme v nejisté epidemické situaci, ve které nevíme, co nám ještě přinese a jak dlouho bude celou naší společnost zatěžovat. Věřím však, že pro každého věřícího člověka je naše sdílená naděje tím, co pomáhá překonat veškeré nesnáze. Možná nám nyní zakáží se sejít a oslavit společně i svátky vánoční

tak, jako tomu bylo o Velikonocích,... Věřím však, že to nemůže změnit to, co nosíme ve svých srdcích, proto bych Vám všem v naší farnosti chtěl jménem svým i jménem Charity Beroun popřát radostné prožití svátků vánočních a naději do příštích dní i celého nového roku 2021.

Petr Horák
ředitel Charity Beroun

Zprávy ze Svatojánské koleje

Výuka v přírodě

Svatojánská kolej stále častěji využívá přilehlý park k výuce svých studentů a studentek. Opakovaně velký zájem o studium na této škole a s tím spojené přijetí téměř devadesáti prváků především do distančního typu studia, a také ve spojení s probíhající pandemií, znamená častější využívání této ojedinělé „venkovní učebny“. Neopakovatelné výhledy a dění kolem sice narušují soustředění přítomných, ale celková atmosféra vybízí k čerpání nových poznatků a zkušeností.

Nová kaplička

V hlavní budově Svatojánské koleje se již dlouhá léta využívá jako školní kaple menší místnost v prvním patře. Avšak teprve nedávno se díky Mons. ThDr. Janu Balíkovi, PhD. (arcibiskupský vikář pro diakonii) stala v pátek 25. 9. 2020 „plnohodnotnou“ kaplí zasvěcenou Boží lásce a Mariinu mateřství. Svátek bude tedy každoročně slaven 11. 10. a posvěcení vždy 25. 9. Jedná se v pořadí o čtvrtou kapli na území obce Svatý Jan pod Skalou, přičemž je to jediný prostor, který lze „pohodlně“ využívat celoročně s ohledem na náročné zimní klima v ostatních

Zpravodaj

třech kaplí (kaple Povýšení svatého kříže pod Svatojánskou skalní stěnou, kaple sv. Maxmiliána na hřbitově a kaple sv. Ivana v Sedlci).

Příměstské tábory

Svatojánská kolej zorganizovala již šestý ročník příměstských táborů. V celkových číslech mluvíme skoro o tisícovce účastníků, kteří bývají především s vesnic v našem okolí. Vítaná služba mezi rodiči a dětmi přináší vlastně i pedagogickou praxi studentům Koleje, kteří se pod dohledem zkušených pedagogů starají o program a denní režim. Přílehlý park je pro tyto aktivity velmi příhodným místem, kde se ve většině případů odehrává prakticky celodenní program. Oběd i svačiny jsou připravovány ve zdejší školní jídelně.

Michal Šedivý

„Nad Betlémem vzešlo světlo, vzešlo světlo
z noci temné, Bůh odhalil soudy, soudy
lásky své tajemné...“

Pastýřská mše od Františka Kolaříka

Radost ze světla, které osvětluje naše cesty,
plnost lásky, kterou můžeme vidět a
pokojné prožití svátku,

Vám přejeme ze Svatojánské koleje

Pomoc rodinám Náhorního Karabachu

Válečné období opět zažívají arménští bratři a sestry. Tak jako před třiceti lety, tak i tentokrát se vše točí kolem oblasti Náhorního Karabachu. Myšlenka pomoci křesťanům v této oblasti byla nyní realizována do podoby veřejné sbírky. Na začátku byl mailový kontakt od svatojánských farníků a přímé oslovení významné válečné zpravodajky a novinářky Petry Procházkové, která na dotaz, jak pomoci křesťanům v dotčené oblasti, ochotně poskytla kontakt na arménskou komunitu žijící v České republice a především doporučila spolehlivého zástupce této komunity pana Alberta Ghazaryana. Následovalo vytipování konkrétních rodin, které byly přímo dotčeny válečným konfliktem a které by

velmi uvítaly hmotnou pomoc v nouzi. Arménská komunita však nakonec za pomoci hlavního města Prahy zorganizovala veřejnou sbírku, kterou se nyní snaží oslovit širokou veřejnost v České republice.

Pročtěte si, prosím, plakátek této sbírky a zvažte své finanční možnosti pomoci lidem v nouzi a ve válce.

Michal Šedivý

“Dej člověku rybu a nasytíš jej na den. Nauč ho rybařit a nasytíš jej na celý život.”

Toto je zásada, kterou se chceme řídit při pomoci Arménům, kteří ztratili své domovy, blízké, zdraví či práci při nedávné válce.

Osvědčení o konání veřejné sbírky vydal Magistrát hlavního města Prahy pod č. j. MHMP 1899843/2020

Bankovní účet
296316281/0300 je
vedený u ČSOB, a. s.

Výtěžek veřejné sbírky bude použit zejména na:

- 1 rozvoj vzdělávání
- 2 podporu pracovního uplatnění prostřednictvím kurzů či rekvalifikací
- 3 podporu vybudování zničené infrastruktury jako jsou školy, školky, nemocnice a další klíčové infrastrukturní instituce

Adopce na dálku

Dopis od Dominika - září 2020, doručeno listopad 2020:

Sestra Joel (koordinátorka) posílá pozdravy z Dharma Jyothi Social Centre, Vamanjoor. Doufám, že se i navzdory pandemii máte dobře. My jsme Bohu díky v pořádku a modlíme se i za Vás. Uvědomujeme si, jak velké ztráty pandemie způsobila. Situace je i dnes stále pochmurná.

Když byla naše země v lockdownu od 22. března do 31. května, pandemie měla velký dopad na chudé lidi, kteří na tuto situaci nebyli připraveni. V tomto období jsme v Dharma Jyothi Social Centre spolu se sestrami z SRA distribuovali balíčky s jídlem do 1064 rodin. V balíčku bylo 5 kg rýže, 1 kg čočky, 1 kg cibule a 1 litr oleje.

Potřební a nemocní byli podpořeni i finančně. Vaše sponzorované dítě také dostalo balíček.

Jsme teď ve čtvrté fázi uvolňování a pravidla jsou mírnější. Školy a univerzity budou zavřené do 30. září. Děti se učí online. Kvůli lockdownu tak děti nemohly psát dopisy a my máme trochu zpoždění s každoročním reportem o jejich pokroku. Jsou také problémy s mezinárodním doručováním pošty. Dominik postoupil do sedmé třídy.

Jsme rádi, že i nyní můžeme zmínit několik pokrokových aktivit. Připravili jsme několik programů pro ženy zaměřených na zdraví v komunitě. Konkrétně o rakovině, ekologii, obecném zdraví, udržování čistoty, povědomí o tuberkulóze, čistotě v ulicích a také pět koučovacích kurzů. S doučováním dětí nám pomáhají dobrovolníci přímo v komunitách.

Děti mají klasickou školní výuku 5 dní v týdnu, v sobotu chodí do dětského klubu hrát hry a pořádají se tam soutěže. Po povodních jsme poskytli pomoc 50 rodinám, dále balíčky s jídlem pro 1064 rodin. Přispěli jsme 13 rodinám a pomohli s ubytováním 45 rodinám.

Jsme vděční našim dárcům za neutuchající podporu a pomoc dětem s jejich vzděláváním.

Je to paprsek naděje pro jejich jasnější budoucnost.

Srdečně zdraví

Sr. Joel Lasrado, koordinátorka

Zde je dopis od Dominika:

Tady Dominik, píši Vám s prosbou o Vaše požehnání a modlitby.

Všechny děti u nás v internátu jsou v pořádku.

Tento rok jsme kvůli covidu měli hodně prázdnin. Od 22. března do 31. května byla naše země uzavřena. Byla zrušena veřejná doprava a lidé čelili hodně problémům. Opravdu dost lidí nemělo práci. Vláda také oznámila, že děti od školky až po devátou třídu postupují do dalších ročníků automaticky. Stále nevíme, kdy otevrou naši školu.

Letos postupuji do sedmé třídy. Je to pro mě poslední rok základního vzdělání. Čekají mě 3 roky na střední škole a další 2 pro přípravu na vysokou školu. Během volna jsme teď trávili čas hraním fotbalu, volejbalu a lagori.

Ve škole jsme 26. ledna stávlí Den republiky. Ten den vlála naše vlajka na počest našeho národa. Pak jsme dostali pár sladkostí.

Ve škole taky sportujeme. Já jsem závodil v běhu na 600 metrů a byl jsem druhý. Loni v prosinci jsme ve škole měli každoroční oslavy školy. Každý den nosíme uniformu. Ve třídě je nás 60, 30 chlapců a 30 dívek. Naše učitelka se jmenuje Murali.

Dharma Jyothi Social Centre mi poskytlo vše potřebné ke studiu a díky Vám mám zaplacené školné. Děkuji Vám moc.

Ještě jednou velké díky a to je ode mne vše.

Váš milující

Dominik Sujith

Skautské středisko Radost a Naděje Beroun

Rozhovory s členy skautského střediska Eliška Šedivá

Milá Eliško,

bydlíš ve Svatém Janu pod Skalou a studuješ na berounském gymnáziu. Od léta jsi členem oddílu RS.

1. Proč sis tu školu vybrala?

Protože jsem se hodně dlouho nemohla rozhodnout, kterou školu si vybrat. Takže své rozhodování o mé budoucnosti jsem tímto způsobem oddálila alespoň o čtyři roky.

2. Máš představu o svém budoucím povolání?

Mívala jsem mnoho představ o svém povolání, ale časem mě ono nadšení přešlo. Momentálně žádnou představu o tom, kam bych chtěla dále směřovat, nemám.

3. Jak dlouho jsi skautka a co to pro tebe vlastně znamená?

Skautkou jsem od dubna 2017, tedy od mých 12 let. Znamená to pro mě spousty přátel, nových zkušeností a zážitků, ke kterým bych jinak neměla příležitost.

4. Od léta jsi členem oddílu RS, na co se v tomto oddíle těšíš?

Těším se na nové lidi, zážitky a samozřejmě na tábor.

5. Zapojuješ se v nějakém oddíle ve středisku jako vedoucí? Pokud ano, kde? Pokud ne, máš oddíl, kde by ses chtěla zapojit?

S novým školním rokem jsem začala vypomáhat u oddílu Borůvek.

6. Jak sis v této době užila vánoční svátky? Co se ti na nich nejvíce líbilo?

I v tomto těžkém období se daly zažít krásné vánoční svátky. Ať už kvůli více času na všechny vánoční přípravy, nebo času tráveného s rodinou. Nejraději mám vánoční náladu, pečení i ujídaní cukroví a samozřejmě i rozbalování dárků. :)

7. Jaké máš zájmy a koníčky? Co ráda děláš ve volném čase?

Kromě skautingu se ráda věnuji kresbě, malbě a cestování.

8. Máme měsíc leden, co máš s ním spojeného?

Napadá mě nový rok - nová předsevzetí, Tři králové a pololetní vysvědčení.

9. Jak by ses s námi na závěr rozloučila?

Přeji všem prožití roku 2021 ve zdraví a pohodě. :)

Za rozhovor děkuje Simona Šustrová ☺

Kříž za oběti a nemocné v čase epidemie koronaviru osazený dne 7. 10. 2020 ve Vráži

V srpnu tohoto roku mne oslovil jáhen pražské arcidiecéze, pan PhDr. Mgr. Ondřej Mrzílek s dotazem, jestli bych nebyl ochoten pomoci s instalací kříže ve Vráži. Kříž získal darem a chtěl jej umístit na pozemek, který pro tento účel zajistil. Domluvili jsme se na postupu prací a já jsem slíbil, že se pokusím pod kříž sehnat adekvátní podstavec. To se mi také podařilo. Získal jsem svolení od starosty Hudlic a již na konci srpna jsme si mohli sokl vyzvednout. Pochází ze zrušeného hrobu z hudlického hřbitova. Z podstavce bylo nutné odstranit zbytek litinového kříže, který jsem následně použil při opravě kříže pro Tetín. Samotný sokl bylo nutné před novým použitím opravit. Měl na sobě erodovaná místa a hlavně byl vertikálně prasklý.

V následujících dnech po přivezení podstavce jsem se dal do jeho opravy a domluvil se s panem Mrzílkem na dalším postupu. Rozhodli jsme se ponechat soklu přírodní barvu pro jeho krásný tvar a také proto, že bude pěkně sladěný s křížem. Podstavec je profilovaný, vyrobený z kvalitního růžového pískovce.

Po vytyčení odděleného pozemku se mohlo přistoupit k samotné instalaci. Ráno jsme se sešli v 9:30, naložili podstavec a vyrazili ve složení Ondřej Mrzílek, Pavel Hobza a synové Jan Mrzílek a Filip Hobza směrem na Vráž. Naši „chlupci“ se dali do terénních úprav a přípravy díry pro umístění soklu. Když byl betonový podklad srovnaný a podstavec na něm usazený, zapustili jsme a upevnili do něj kříž. Celá práce nám netrvala déle než půl druhé hodiny a do kraje shlíží nový kříž.

Rád bych dodal, že kříž je to opravdu krásný, secesní, a velmi ladí se stejně starým podstavcem. Jsem velice rád, že jsem mohl pomoci s instalací nového kříže.

Přestože je na místě, kde v minulosti žádný nebýval, je velmi citlivě umístěn a vypadá, jako kdyby tu byl od nepaměti. Historie vždy někde začíná a účast na této akci pro mne byla velmi milá. Takových akcí je velmi málo a o to více si vážím lidí jako je pan Ondřej Mrzílek, díky němuž je pohled do české krajiny zase o něco pěknější. Velký dík patří také starostovi Pavlu Hubenému; i díky němu jsme mohli tuto instalaci uskutečnit.

Pavel Hobza

Jaký byl ten letošní – a jaký bude ten, který nás čeká?

Do konce roku 2020 zbývá už jen pár dní. Listuji svým kalendářem Malá poselství Vojtěcha Kodeta a vzpomínám, jaký ten právě končící rok byl. Dostával různá jména. Že je podivný. Vykolejený. Doba vymknutá z kloubů. „Prostě divnej rok.“ Překvapení nad tím, co se to vlastně stalo. Co se *nám* to stalo. Překvapení, protože nikdo z nás nic podobného nezažil. Tedy kromě těch, kteří si ještě pamatují válku. Tu druhou světovou. Ti jsou určitě otužilejší. Zavřeli jim vysoké školy, divadla, kina, taneční kursy i zábavy. Omezili a zavírali jim i střední školy a poslali je místo výuky pracovat. Celé ročníky čekalo v nějaké formě totální nasazení.

My narození až po válce si pamatujeme možná hongkongskou chřipku a dvoje uhelné prázdniny. Hlavně ty první jsme ovšem přijali s jásotem, protože jsme byli ještě školou povinní, prodloužily se nám tím vánoční volné dny a nic nám nehrozilo. Ty druhé taky nebyly špatné, to už jsem studovala na VŠ, na fakultě nám odložili zkoušky a museli jsme se na ně učit znova. Nic jiného se nám ovšem nestalo... (Taky si pamatujeme jedenadvacátý srpen 1968 a normalizaci, ale to byly katastrofy jiného druhu.) Zemětřesení tu bývají mírná, epicentra jsou někde u Chebu, u nás ve středních Čechách se tak sotva houpou lustry a v Českém krasu spadne pár kamenů. Sopky v Českém středohoří jsou dokonale vyhaslé a nečinné, žádné proudy lávy se nekonají. Pravda, občas jsme zažili povodně, ale ty největší vždy až po několika desetiletích.

Proč zrovna my bychom měli být všeho ušetřeni? A přesto to bylo překvapení. Možná jsme měli příliš dlouho pocit, že máme všechno pod kontrolou, že to máme pevně ve svých rukou. Jako by pandemií mohly zastavit státní hranice. Hlavní byla „naše svoboda“ – a teď nám něco nařizují, něco zakazují. Omezují nás. Zavřené školy, zavřené obchody, na obličejích roušky, rozestupy... Hrozivé zprávy z ciziny. Lombardie. Francie. A tak dále. Otáčím listy kalendáře, čtu si své poznámky – a už je to tady. Od 11. března koronavirové prázdniny pro studenty. Naivně si myslíme, že tak možná na měsíc. Po neděli se to mění na distanční výuku. Dokdy? No to se vůbec neví...

Pátek 13. března. Večer od 18 hodin je v kapli Povýšení sv. kříže „poslední“ mše svatá. (Je obětována za moji maminku, měla by dnes svátek.) Poslední – dokdy? No to se také neví. „Bohoslužby nebudou ani v neděli, ani ve všední den,“ vysvětluje P. Blecha někomu trpělivě do mobilu. „Ne, opravdu nebudou. P. Bouška se vrátil z ciziny a je v karanténě, já jsem nemocniční kaplan a brzy se mohu stát přenašečem. Ve všední den sem chodí hlavně starší lidé, my si nikoho nevezmeme na svědomí.“ Chvilí mám pocit, kterému říkám „poslední vlak z Frývaldova“; v stejnojmenné knížce

za vlakem vytrhali koleje... Že se nekonají bohoslužby, to se asi ještě nikdy nestalo, ani za války, ani před sto lety při španělské chřipce! No hlavně nešílet, napomenu sama sebe, náš kostel tu stojí pěkných pár století a stát zůstane. Berounem prošly války, žoldáci z nejrůznějších zemí pochodovali sem a jiní zase tam, město bylo párkrát zničeno požáry... Pán je přece nade vším, i když život v zemi jako by se zastavil! (Ani letadla nelétají, rozhostilo se neobvyklé ticho...)

Je postní doba. Nedělní mše sledujeme buď v televizi, nebo přes internet. 5. dubna je Květná neděle. Bez zahájení na farním dvoře, bez žehnání ratolestí, bez průvodu do kostela. Listuji dál. 9. dubna – začínají Velikonoce. Žádné obřady, pouze otevřený kostel, tiché osobní modlitby a možnost přijetí Eucharistie. Na Zelený čtvrtek prázdný otevřený svatostánek, Kristus Pán je v Getsemanské zahradě. Velký pátek – Pán Ježíš leží v hrobě. Jako bych předtím slyšela trojí zvolání: „Hle, kříž, na kterém umřel Spasitel světa!“ Ale je tu naprosté ticho. Ticho je tu i na Bílou sobotu a v neděli Zmrtvýchvstání Páně. Kristus se vrátil do svatostánku na hlavním oltáři. Také potichu a skrytě. Nezpíváme ani píseň 401, ani další velikonoční zpěvy, ani Vesel se, nebes královno. Prostě nic. Stýská se nám po nich. Ale v kalendáři Malá poselství nacházím v tom svatém týdnu důležitý vzkaz. Pod snímkem ukřižovaného Krista stojí napsáno: „V přítomnosti skutečného světla musí ustoupit každá tma.“ A to je naděje! Dokonce teď na jaře častěji prší než v posledních letech. Neděle 17. května. První mše svatá po koronavirové pauze. Po devět nedělí se nemohla konat žádná bohoslužba. V kostele nosíme roušky, v kropence není voda, ale stojí tam lahvička s dezinfekcí.

Opožděné ústní maturity v červnu. Žádné bílé ubrusy, místo nich se pořád jenom všechno dezinfikuje. Ale studentky a studenti nás moc mile překvapili, byli skvěle připravení, ačkoli dlouho nevěděli, kdy a zda vůbec maturovat budou. Dlouhá doba na přípravu jim mohla připadat bezbřehá, ale byli zodpovědní a dokázali darovaný čas využít.

Začátkem července jsme odložili roušky. V obchodech, v autobusech, v kostele. Zdálo se, že napořád. Pán nám dopřál milosrdné a milostivé léto. Nebyla tak úmorná vedra a takové sucho jako v minulých letech, slunečné dny se střídaly s deštivými. Díky za každou vláhu! Listuji dál kalendářem, týdny ubíhají, a najednou je tu neděle 11. října. Mše svatá je obětována za mého otce a bratra. Je to opět „poslední“ mše a zase se vracíme do karantény. Přišla očekávaná druhá vlna. Zatímco na jaře vůbec nikdo z mých známých nebo přátel neonemocněl, teď je najednou epidemie nějak blíž, několik přátel oznamuje, že onemocněla celá jejich rodina, obvykle měli spíš lehký průběh. Jeden kamarád hlásí, že „tak hnusnou chřipku“ v životě neměl, ale za dva týdny už zase jezdí plavat na Kosov. (Mimochodem na Štědrý den prý měla voda 5,5°C a byla moc teplá.) Naopak manžel mé spolužačky, nejzdravější z celé rodiny a bez jakýchkoli rizikových faktorů, v listopadu na covid zemřel. Napadlo mě známé biblické „jeden bude vzat, druhý ponechán...“

18. října jsem si zapsala, že opět nejsou žádné mše, už ani ve všední den. Po měsíci, 23. listopadu jsou u nás povoleny bohoslužby pro patnáct lidí. Roušky, dezinfekce a nesmíme zpívat. 29. listopadu začíná advent, ale mše sv. v tu první adventní neděli není. Ve všední dny sice ano, ale zpívat nesmíme, a tak je začátek tichý. Známou úvodní píseň „Ejhle, Hospodin přijde“ si můžeme jenom představovat, o vytápěné kapli na farním dvoře můžeme leda snít. (10. prosince jsme tu měli

modlitby Taizé, ale paradoxně bez kytary a bez zpěvu, pouze při reprodukované hudbě.) V neděli dopoledne v kostele nadále trvá možnost přijetí svátostí. O třetí adventní neděli 13. prosince jsem dorazila do kostela asi sedm minut po desáté a koukám – vlastně jsem přišla pozdě na mši! Asi zase stoupl povolený počet účastníků... A to nám vydrželo přes celé vánoční svátky, takže jsme Narození Páně mohli oslavit při bohoslužbách v kostele.

Z roku 2020 zbývají poslední dny. Jaký asi bude ten nadcházející? Napadá mě, že v lednu byla v našem Zpravodaji místo úvodníku modlitba s názvem **Stůj při nás, Bože**, a ta mi teď připadá skoro jako proroctví:

„Nebeský Otče,
v tvých rukou jsou naše dny a roky. (...)
Čekají-li nás dny dobré,
dej, abychom je přijímali vděčně.
Jsou-li před námi dny těžké,
posiluj nás, abychom je přijali trpělivě.
Když si nebudeme vědět rady,
stůj při nás, abychom alespoň na krok viděli kupředu.
Pomoz nám, abychom neklesali na mysli,
ale byli vždy lidmi naděje.“ (...)

L. Fričová

*

Modlitba měsíce

- **Společný úmysl apoštolátu modliteb na leden:**

„Za věřící různých církví – ať na přímluvu sv. Jana Sarkandra vytvářejí společenství jedné Boží rodiny modlitbou a společnou pomocí potřebným.“

*

Setkání řeholníků, řeholnic a zasvěcených osob

u příležitosti svátku Uvedení Páně do chrámu
a Světového dne zasvěceného života

v sobotu 6. února 2021 v 10 hodin

Mše svatá bude zahájena obřadem žehnání svící
v kostele Všech svatých na Pražském hradě,
poté se shromáždění přesune průvodem
do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

Po mši svaté jsou řeholnice, řeholníci a zasvěcené osoby
zváni na Arcibiskupství pražské k diskuzi
s panem kardinálem Dominikem Dukou OP,
následovat bude modlitba uprostřed dne a pohostění.

Foto: Betty Hornikova, www.clovekavira.cz

Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24/5, 266 01 Beroun
tel: 311 621 964, e-mail: farnost.beroun@centrum.cz; www.farnostberoun.cz

Kontakty:

P. Petr Bouška, administrátor
e-mail: petr.bouska@centrum.cz
mobil: 608 524 408

P. Petr Blecha, farní vikář
e-mail: deserto@tiscali.cz
mobil: 723 183 758

Pavel Kodras, stavební technik vikariátu
e-mail: pavel.kodras@apha.cz
mobil: 602 465 797

Jiří Hanke, správa pozemků vikariátu
e-mail: jiri.hanke@apha.cz
mobil: 739 521 031

duchovní vypomáhající ve vikariátu

P. Josef Jonáš, výpomocný duchovní
e-mail: josef.jonas@web.de
mobil: 775 271 756

Ondřej Mrzilek, jáhen
e-mail: ondrej.mrzilek@seznam.cz mobil:
732 281 293

Jiří Cikánek, jáhen
e-mail: jiri.cikanek@seznam.cz
*

Lukáš Petřvalský, titulární varhaník
e-mail: lucas.petrvalsky@hotmail.com
mobil: 724 219 745

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník Římskokatolické farnosti Beroun
Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky
„Dotazy a příspěvky“ v kostele, v elektronické podobě na e-mail: red.tym@seznam.cz.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.farnostberoun.cz/zpravodaj

Příspěvek dobrovolný, č. ú. farnosti Beroun: 361 038 389 / 0800